



listopad 11/2012
časopis krajanske rodiny v New Yorku

ZVON
2012



Anděl Samoty

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Mnozí dnes mají strach ze samoty. Když jsou sami, jako by vůbec neexistovali. Ustavičně potčebují kolem sebe mít jiné lidi, aby cítili, že žijí. Jenomže samota může být i požehnáním. Bez samoty neexistuje skutečný vztah k Bohu ani poctivé sebepoznání. Mnozí zaměňují samotu za opuštěnost, osamělost a izolaci. Samota však podstatně náleží ke každé duchovní cestě. Všichni velcí náboženští myslitelé zažili, co to je poušť, co je to vzdálení se od lidí. I Ježíš šel cestou samoty, když se čtyřicet dní postil na poušti. Zde byl konfrontován s vlastní pravdou a našel novým způsobem Boha, svého Otce.

Proto ti přeji anděla, aby tě uvedl do plodné samoty, v níž by ses poznal takový, jaký skutečně jsi, v níž by ses nemohl dělat zajímavým, nýbrž bys byl konfrontován se svou nahotou. Vzchopíš-li se k tomu, objevíš navíc, jak je krásné být jen sám pro sebe a nemuset nic vykazovat a prokazovat, ani sám sebe ospravedlňovat. Snad zakusíš plné a naprosté ztotožnění se sebou smým. V německém slově samota (Alleinsein = all - eins - sein) se skrývají tři významy. První - touha po jednotě - byl typický už pro Řeky. Cítili, jak je rozdírají různá přání a potřeby. Dnes chápeme opět touhu po jednotě, protože jsme v pluralitě života zmítáni různými nabídkami a nejrůznějšími snahami. Jak se ale dostat při té veliké mnohosti, kterou objevují i sám v sobě, k jednotě, k oné sorce, jež drží vše pohromadě?

Druhý význam samoty (all - eins - sein) znamená sjednotit se se všemi a se vším, solidarizovat se všemi lidmi, být s nimi zajedno. Čím více jsem sám, tím hluběji cítím své spojení s okolím. To zakusili prvotní mniši, kteří odešli do samoty vědomě. Poodstoupili od lidí, aby se s nimi sjednotili na hlubší rovině. Tak to formuluje Evagrius Ponticus, snad nejdůležitější řeholní spisovatel: “Mnich je člověk, který se od všeho odloučil, a přesto se cítí spjat se vším. Ví, že je zajedno se všemi lidmi, protože nalézá sebe v každém člověku.” V samotě objevují svůj základ, v němž jsem hluboce spojen se všemi ostatními. Cítím, že mi nic lidského není cizí, že v hlubině své duše souvisím se všemi lidmi.

Třetí význam samoty souvisí v němčině se slůvkem “all”. Friedrich Nietzsche řekl: “Kdo zná poslední samotu, zná poslední věci.” V ní vytuším, že se sjednocuji se vším, i s tím posledním - s prazákladem všeho

bytí. Tato zkušenost náleží bytostně k člověku. Ne nadarmo praví proto Dostojevskij: “Občasná samota je pro normálního člověka potřebnější než jídlo a pití.” V samotě pochopím, co je vlastně mé lidství; pocítím, že se podílím na všem, na veškerenstvu, a dokonce i na NĚm, který je vším ve všem. Jestliže tě anděl samoty uvede do této základní zkušenosti tvého lidství, zmizí v tobě všechny strach před osamělostí a opuštěností, neboť pocítíš, že tam, kde jsi sám, jsi zajedno se vším. Pak svou samotou nebudeš zakoušet jako osamělost, nýbrž jako svou vlast, jako svůj domov. Doma jsme jen tam, kde dlí tajemství. Anděl samoty tě zavede do posledního tajemství, jež obestírá celý svět a vládne mu. Zde nebudeš nikdy osamocen, tady budeš skutečně doma. Toto všeobšáhle tajemství ti daruje domov, který ti už žádný člověk nikdy nevezme.

MILÍ přátelé, seděl jsem se spolubratry u stolu při snídani, když jsem dostal smutnou zprávu, že můj synovec Patrik náhle zemřel. Bylo mu 35 let a nebyl nemocný. Večer mu nebylo dobře a po rychlém převozu do nemocnice po několika hodinách zemřel.

Patrik, žil už delší dobu v Německu, kde se moje sestra s rodinou odstěhovala. Ještě před převozem do nemocnice v záchvatu začal mluvit jenom česky a lidé museli zavolat jeho rodiče aby se dorozuměli.

Pamatuji si, že jsem také pochovával jednoho muže v Koberčicích. Byl jsem tam farářem, bylo to moje první samostatné místo. Koberčice patří na hlučínsko a je to kraj, který Marie Terezie prohrála s Pruskem a který patřil k Německé říši. Mluvilo se tam německy a byly tam německé školy. Josef byl výborný pomocník na faře a kolem kostela. Nebyl ještě moc starý ale dostal mrtvici. Několik dní před svou smrtí však mluvil jenom německy. Nemohl jsi vzpomenou na žádné české slovo.

Kdesi hluboko v podvědomí máme uložené věci a řeč, kterou nás naučila maminka, rodiče. První reakce, usměv, přijetí, nebo také nepřijetí.

V měsíci listopadu slavíme svátek Všech Svatých a také vzpomínáme na naše zemřelé. Pevně věřím, že tím prapůvodní jazykem - jazykem našeho stvořitele je láska. On nás z lásky stvořil a s láskou nás zve zpět DOMŮ. Pokud ještě tento jazyk neovládáme dobře, musíme jít do očiště. Svátí ho zvládli už zde na zemi a tak nám už mohou pomáhat svými přímluvami.

Milí čtenáři, přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.

Fr. Antonín

Blahopřejeme

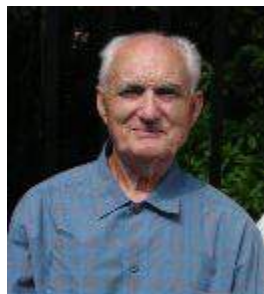


Dennis Sikorjak přijal svátost biřmování v sobotu 13. října 2012. Svátost uděloval v kostele sv. Tomáše na Staten Island biskup Dennis J. Sullivan. Za biřmovacího kmotra si Dennis vybral Martina Hnízdu. Jeho biřmovacím patronem je sv. Brendan.

Milý Dennis, přeji Ti, abys rozhojnil dary Ducha svatého, které Ti byly uděleny v ten den. Děkuji

také za pomoc v kostele u nás v Astorii.
Za krajanskou rodinu gratuluje Fr. Antonín.

Pan **Miroslav Lebeda** oslavil dne 20. října 90. narozeniny. Dlouhá léta vedl pěvecký sbor v Astorii a hrál každou neděli na varhany. Krajané s Astorie rádi vzpomínají na časy kdy byl sbor v plném rozkvětu a přejí panu Miroslavu Lebedovi vše nejlepší a Boží požehnání do dalších let.



Něco pro zasmání

The Twenty and the One

A well-worn one-dollar bill and a similarly distressed twenty-dollar bill arrived at a Federal Reserve Bank to be retired. As they moved along the conveyor belt to be burned, they struck up a conversation. The twenty-dollar bill reminisced about its travels all over the country.

"I've had a pretty good life," the twenty proclaimed. "Why I've been to Las Vegas and Atlantic City, the finest restaurants in New York, performances on Broadway, and even a cruise to the Caribbean"

"Wow!" said the one-dollar bill. "You've really had an exciting life!"

"So tell me," says the twenty, "where have you been throughout your lifetime?"

The one dollar bill replies, "Oh, I've been to the Methodist Church, the Baptist Church, the Lutheran Church, the Catholic Church."

The twenty-dollar bill interrupts, "What's a church?"

Dušičky...

Rev. František Čonka

Vonku opäť poletuje lístie. Farba stromov je neopakovateľná. Priznám sa, zamiloval som si jeseň v New Yorku. Avšak nielen kvôli krásnej prírode, nádhernému Central Parku. Ale nadovšetko kvôli akejsi tajomnej a pokojnej atmosfére jesene. Aj moje vnútro pociťuje akúsi jeseň. Obdobie, keď si spomínam na svojich najdrahších, ktorých som stratil na mojej pozemskej púti. Keď sa skončil ich život, aj oni akoby odleteli práve tak, ako to lístie padajúce zo stromov. Spadnutý lístok je ako ukončený život. Hoci lístie na jar opäť narastie a hoci medzi nami pribudnú noví človečikovia, tí, čo už opustili pozemský život, sa nikdy nevrátia. Zostáva iba spomienka a ich dobré rady, ktorými nám pomohli pri riešení problémov. Preto, keď sa v týchto dňoch zastavíme na cintoríne, aby sme sa pomodlili za svojich drahých, ktorí už nie su s nami fyzicky ale vždy duchovne.....zastavme sa aj my ...a považujme, pomeditujme nielen nad ich životom a odkazom spojeným s tým..ale aj nad svojim životom, či sa uberá k Tomu, ktorý povedal....Ja som Vzkriesenie a Život, kto verí vo mňa má v sebe Večný Život....Veríš tomu?...Ak áno, žiješ podľa Neho....

Busta Václava Havla

ve Štrasburku

V úterý 2. října 2012 byla v Paláci Evropy, sídle Rady Evropy ve Štrasburku slavnostně odhalena busta Václava Havla, jejímž autorem je akademický sochař Lubomír Janečka a jejíž zhotovení financovala Knihovna Václava Havla, o.p.s. Slavnostní akt doprovodila přednáška Martina Palouše.

Akademický sochař Lubomír Janečka (* 1948 ve Zlíně) vystudoval v letech 1967-1976 sochařství u profesora Karla Lidického na Akademii výtvarných umění. V roce 1984 emigroval do Rakouska a od roku 1985 žije s rodinou v Pensylvánii ve Spojených státech.

Doc. PhDr. Jiří Kotalík, CSc., rektor Akademie výtvarných umění při odhalení busty mimo jiné řekl: "Umělec, působící léta v exilu v USA, patří v rámci své generace k mimořádným talentům, a proto

dokázal vytvořit dílo nadčasové, sochařsky poctivé a nepateticky reprezentativní."





Z leva: Fr. Antonín Hráček, Fr. Antonín Špaček, Fr. Libor Švorčík, Fr. Antonín Kocurek, biskup Mons. Petr Esterka, Mons. Dušan Hladík, Fr. Jaromír Zádrapa, Fr. Bohuslav Švehla.

SETKÁNÍ českých misionářů v Torontu

(převzato z Hlasů Národa 10/2012)

Poslední týden v měsíci září se do Toronta v Kanadě sjeli čeští misionáři, kteří v různých zemích Evropy a Severní Ameriky slouží našim krajanům. Setkání se uskutečnilo pod vedením biskupa Mons. ThDr. Petra Esterky, který je pověřen Českou biskupskou konferencí duchovní péčí o Čechy a Moravany žijící v zahraničí. Biskup Esterka sám sídlí v Kalifornii v Placentii a jeho misie zahrnuje věřící z oblasti Los Angeles, San Diego a San Francisca. Z Německa přicestoval Fr. Bohuslav Švehla, který sídlí v Mnichově a působí ještě ve Frankfurtu, Stuttgartu a v dalších německých městech. Ze Švýcarska přiletěl Fr. Antonín Špaček, SDB, který z centra Curychu zajíždí do několika dalších míst. Z Říma se dostavil Fr. Jaromír Zádrapa, SDB, který řídí od loňského roku České středisko a poutní dům Velehrad v Římě a ze Svatého Martina v Dolomitech na severu Itálie dorazil Fr. Antonín Hráček, který se zde stará o české rekreační a duchovní středisko, které je ve správě olomoucké arcidiecéze. Hostitelem letošního setkání byl Fr. Libor Švorčík, který již dlouhá léta působí ve farnosti sv. Václava v Torontu. Jmenovaná skupina českých misionářů v čele s biskupem Esterkou oslavili v torontské farnosti v neděli 23. září Svatováclavské hody, které započaly slavnostní mší svatou, po níž otec biskup udělil zaslužilým členům misijního společenství medaile Za službu církvi, vlasti a národu. Mezi šesti vyznamenanými byl i pan Václav Vostřez, zaslužilý pracovník českého exilu, který v těchto dnech oslavil své 90. narozeniny. Hody potom vyvrcholily slavnostním obědem v

kulturním sále misie. Slavnosti se též zúčastnil český velvyslanec v Kanadě Karel Žebrakovský a torontský konzul Petr Pospíšil. Druhá část oslav svatého Václava byla naplánovaná na sobotu 29. září, kdy se po mši svaté v hale kostela uskutečnilo vinobraní a taneční zábava. Týden mezi tím byl věnován dalším duchovním akcím a rokování českých misionářů. Jejich počet v pondělí doplnili ještě poslední dva. Z New Yorku přijel Fr. Antonín Kocurek a z Chicaga přiletěl Mons. Dušan Hladík.

V poděli večer se všichni sešli na mši svaté, opět slavené ke cti hlavního patrona české země sv. Václava v kostele sv. Vojtěcha v Burlingtonu, vzdáleném asi hodinu cesty od Toronta. Zdejší českou misii dlouhá léta vedl Mons. Josef Šach a dnes ji spravuje také kněz českého původu Fr. Jiří Macenauer. Přesto, že byl všední den, šlo se na tři desítky věřících a po mši svaté jsme měli krásné společenství na místní faře.

Úterý a středa byly věnovány jednání chůze misionářů. Každý nejprve referoval o situaci ve své misii a své práci, která je skutečně často velmi odlišná podle jednotlivých míst, kde se misie nacházejí. Kromě základní duchovní správy usedlých krajanů, kdy se konají české bohoslužby a udělují svátosti, také ve většině míst probíhá výuka katechismu, biblické hodiny a vyučování náboženství pro děti. Mimo to má každá misie svá specifika. V Mnichově je to například pastore mladých z České republiky a ze Slovenska, kteří zde ve velkém počtu studují na vysokých školách. Naproti tomu v Římě se střídají, obvykle v týdenních intervalech, zájezdy poutníků, kteří přicházejí do Svatého města, aby viděli papeže a navštívili místa spojená s životem sv. Petra a Pavla a další památky. Velehrad ve sv. Martinu zase láká návštěvníky pro vysokohorskou turistiku a v zimě pro lyžování, kde opět účastníci zájezdů mohou rekreaci spojit s každodenní mši svatou, osobními rozhovory s knězem a nebo si zde vykonat i větší duchovní obnovu. Ve Švýcarsku se kromě duchovních center osvědčila i pastore jednotlivých rodin, kdy misionář zajiždí často do vzdálených míst, kde se k domácí bohoslužbě a společenství sejde třeba jen malá kupinka věřících. Někde se misionáři zapojují i do duchovní správy v místních diecézích, kde vypomáhají v místních farnostech, jako je tomu např. v New Yorku, naproti tomu jinde je misionář plně vytížen prací pro české společenství a zde se misie podobají klasickým farnostem. Tak je tomu např. v Chicagu nebo v Torontu.

Kromě pastoračních aspektů jednotlivých misii se hovořilo o jejich hospodaření a finančním zajištění. Zatímco v Německu a ve Švýcarsku jsou misie zajištěny z místních diecézí, které dostávají peníze z církevní daně, kterou povinně odvádí ze mzdy každý člen církve (je to 0,5 - 1% z hrubého příjmu), jinde ve světě musejí být misie hospodářsky soběstačné a o všechno se postarat samy. Vedle duchovní správy všechny misie plní také úlohu kulturních center, kde se udržuje český jazyk, národní tradice a zvyky, pořádají zábavy, přenášky, půjčují se české knihy a filmy, organizují se školní kurzy pro děti i dospělé. Hovořilo se též o tom, že misie by potřebovaly nové kněze. Některá místa jsou dnes neobsazená,

například Motreál v Kanadě nebo celá Austrálie, kde nyní není žádný český kněz. Biskupové z českých zemí se již zdráhají misionáře do světa posílat, naopak naše stará vlast se stává misijním prostředím, kde působí již mnoho desítek kněží z Polska. Nakonec se hovořilo o perspektivě jednotlivých českých misíí. Někde krajanů rychle ubývá a zde asi misie budou končit, jinde je zase patrný vzrůst a zde mají misie další perspektivu. Jistě trvalým místem, pravým poutním Velehradem zůstane dům v Římě. Byl vybudován z odkazu kardinála Berana a v současné době, jak informoval nový ředitel, má projít generální rekonstrukcí, aby poskytoval kvalitní ubytování nejméně padesáti poutníkům. Opravy a přestavba areálu jsou rozplánované na několik roků a rozpočet se odhaduje asi na 2 miliony EUR.

Zatímco misionáři z Evropy, kteří v Kanadě strávili více než dva týdny, se již ve středu večer vydali na cestu domů, zbývající skupina pokračovala v dalším programu. Především jsem navštívili Mons. Šacha, který tráví požeňnaný podzim svého života v domově sv. Alžběty v Hamiltonu. Ač již tělesně sláb, těší se stále dobré mysli, účastní se boholužeb, koná modlitby a je plný optimismu. Pozdravuje všechny přátele a známé a všem žehná.

Na závěr našeho setkání jsme se vypravili na pouť ke kanadským mučedníkům do Midlandu. Francouzští misionáři zde v 17. století zasévali první seménka evangelia mezi domorodými indiány. Kromě víry je učili i nové kultuře, novým zemědělským a řemeslným technologiím a to často za velkých obětí. Osm z oněch prvních průkopníků zde ukončilo život mučednickou smrtí. Z jejich krve však povstalo semeno nových křesťanů a víra zde má dodnes hluboké kořeny.

S požeňnáním otce biskupa Esterky se nakonec poslední misionáři rozjeli domů. Fr. Kocurek ještě přes Washington, D.C., kde v neděli 30. září sloužil v České národní kapli Panny Marie Svatohostýnské v bazilice Neposkvrněného početí Panny Marie slavnostní mši ke cti sv. Václava.

Milí věřící a členové českých misíí i menších krajanských komunit po celém světě, pamatujte ve svých modlitbách také na české misie a jejich misionáře, aby vám daleko od domova i nadále mohlo být Boží slovo zvěstováno v rodné řeči a společně jsme uchovávali dědictví našich otců.

Mons. Dušan Hladík

S AINT Kateri Tekakwitha,

Virgin, was canonized on 10/21/2012 by Pope Benedict XVI.

Kateri was born near the town of Auriesville, New York, in the year 1656, the daughter of a Mohawk warrior. She was four years old when her mother died of smallpox. The disease also attacked Kateri and transfigured her face. She was adopted by her two aunts and an uncle.

Kateri became converted as a teenager. She was baptized at the age of twenty and incurred the great hostility of her tribe. Although she had to suffer greatly for her Faith, she remained firm in it. Kateri went to the new Christian colony of Indians in Canada. Here she lived a life dedicated to prayer, penitential practices, and care for the sick and aged. Every morning, even in bitterest winter, she stood before the chapel door until it opened at four and remained there until after the last Mass. She was devoted to the Eucharist and to Jesus Crucified. She died on April 17, 1680 at the age of twenty-four. She is known as the "Lily of the Mohawks". Devotion to Kateri is responsible for establishing Native American ministries in Catholic Churches all over the United States and Canada. Kateri was declared venerable by the Catholic Church in 1943 and she was Beatified in 1980. Work is currently underway to have her Canonized by the Church. Hundreds of thousands have visited shrines to Kateri erected at both St. Francis Xavier and Caughnawaga and at her birth place at Auriesville, New York. Pilgrimages at these sites continue today.

St. Kateri Teckakwitha is the first Native American to be declared a Saint. Her feastday is July 14. She is the patroness of the environment and ecology as is St. Francis of Assisi.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ČASOPISY

www.slovczechvar.com

Tel.: 718-752-2093

Uděltejte radost sobě, nebo Vaším blízkým! Nabízíme půlroční předplatné, což může být hezkým dárkem k vánocům, narozeninám, svátku, výročí atd.

Vzpomínka na zemřelé



V měsíci září zemřela paní **Anna Šebík**. Dlouhou dobu chodila na bohoslužby do Astorie, a to i když její manžel, který přišel do New Yorku z Československa, zemřel. Ona sama česky nerozuměla, ale rozuměla velice dobře, když bylo třeba pomoci v kostele, nebo na zábavách.

Milá Anno, děkuji Ti za všechnu pomoc. Odpočinutí věčné dej ji, Pane, a světlo věčné ať ji svítí.

AMERICKÝ SLAVÍK 2012

druhý ročník pěvecké soutěže dětí
v interpretaci české a slovenské lidové písně

garanti soutěže

Karel Gott a Peter Dvorský
slavnostní finále se uskuteční

18. listopadu 2012 ve 3PM

v Bohemina Hall

29-19 24th Av

Astoria, New York 11102

www.americkyslavik.cz

Blahopřejeme k narozeninám v měsíci listopadu:

Greta Bunža 7. listopadu, Marie a František Doubravovi 13. listopadu,
Brendan Sikorjak 15. listopadu, Marcela Škrkoňová 18. listopadu,
Marek a Barbora Hnízdovi 25. listopadu, Josef Bretl 27. listopadu,
Jackie Broz 29. listopadu, Renata Krska 30. listopadu, Mary Soyka
30. listopadu

O vzpomínku na zemřelé při mši svatých

1 - 9. listopadu už požádali:

Bohumil Korbář, manželé Brotánkovi, Jarmila a Paul Weirich, Pat a Ed
Babor.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Edward a Alice Vedral, Jean Stefkovic, Anna Slavík, Jan a Ludmila Kovar,
George a Hedvika Kratcí, Věra Kolasa, Růžena Bunžová, Helen Otypka

úmysly mší svatých v měsíci listopadu 2012

| datum | úmysl | dárce |
|-------|---|-----------------------|
| 11-01 | Za duše v očistci | |
| 11-02 | Za duše v očistci | |
| 11-03 | Za duše v očistci | |
| 11-04 | Za zemřelého otce Václava Hrubce | Šárka a syn |
| 11-05 | Za duše v očistci | |
| 11-06 | Za zemřelou maminku Vilmu Hallovou | Irene Mergel |
| 11-07 | Za zemřelého manžela Oldřicha Benáčka | Anna Benáčková |
| 11-08 | Za duše v očistci | |
| 11-09 | Za duše v očistci | |
| 11-11 | Za krajanskou rodinu | |
| 11-12 | Za zemřelého otce Josefa Klusáčka a manželku Josefu | J. a B. Kowalykovi |
| 11-13 | Za zemřelého Jiřího Smrčku a jeho bratra Josefa | Božena a Peter Smrčka |
| 11-16 | Za zemřelého přítele Williama Faturika | J. a H. Krátcí |
| 11-18 | Za zemřelé z rodiny Brabcovy a Rabíkovy | rodina Brabcova |
| 11-20 | Na poděkování Pánu Bohu, za zdraví Melisy a Stephanie | rodina Kolasova |
| 11-21 | Za zemřelého Roger Schad | rodina Kolasova |
| 11-22 | Za zemřelého Dr. Jiřího Vondráčka | Alexandra Vondráček |
| 11-23 | Za zemřelou Lubusi Hurdes | J. a H. Krátcí |
| 11-25 | Za zemřelého manžela Dr. Bohumíra Bunžu | Růžena Bunžová |
| 11-26 | Za zemřelého Stefana Kovalyka a manželku Marii | J. a B. Kowalykovi |

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šky na podporu pro časopis a misii: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

Adresa českého kněze: Fr. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>



Koncil v Konstantinopoly 381

Koncil svolal císař Theodosius. **Měl se potvrdit první ekumenický koncil v Niceae (325) a jeho učení.** Z počátku to byl koncil jenom pro východní část říše. Papež Damasus na koncilu nebyl zastoupen. Později byl koncil prohlášen za ekumenický - tedy z platností pro celou církev. Mnoho dokumentů z koncilu se ztratilo.

Koncilu předsedal také sv. Řehor Naziánský (biskup konstantinopolský)

Císař Theodosius I
*347 + 395

Důležitá vyhlášení koncilu - kánony

- definitivní odsouzení Arianismu. (Arius učil, že Ježíš není rovný svému Otci)
- pravomoc jednotlivých biskupů.
- sídlo biskupa v Konstantinopoly je po Římu druhé nejdůležitější (vycházelo se z toho že císař přebývá v Konstantinopoly) tento kanon později nebyl uznán



Ve čtvrtém století se začaly formovat diecéze, které měly podobné hranice z římskými provinciemi. Biskupové začaly být velmi vážené a bohaté osoby. Reakcí na to bylo mnišské hnutí, kdy mnoho lidí utíkalo do pouště, aby v chudobě a samotě sloužili Bohu.

Sv. Antonín veliký, poustevník *251 +356

